

Zitting 2002-2003

25 september 2002

BEKNOPT VERSLAG

MIDDAGVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Verklaring van de Vlaamse regering

- Algemeen maatschappelijke situatie en krachtlijnen van de begroting 2003
 - Bespreking (*Voortzetting*)
(Sprekers : de heer Ludo Sannen, mevrouw Sonja Becq, de heren Carl Decaluwe, Herman Lauwers, Eric Van Rompuy, Chris Vandenbroeke en André Denys, minister Dirk Van Mechelen, minister Paul Van Grembergen en minister-president Patrick Dewael) **3**
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heren Erik Matthijs en Kris Van Dijck) **9**

Actuele vragen

- van mevrouw Trees Merckx-Van Goey (Problemen rond Everberg en het opvangtekort voor jonge delinquenten)
met antwoord van minister Mieke Vogels **9**
- van de heer André Moreau (Sluiting van rusthuizen)
met antwoord van minister Mieke Vogels **10**

- van de heren Dirk De Cock en Joris Van Hauthem (Gevolgen van het aangekondigde nieuwe gemeentedecreet) met antwoord van minister Paul Van Grembergen	11
- van mevrouw Veerle Declercq (Anders werken en telewerken bij de Vlaamse overheidsdiensten) met antwoord van minister Paul Van Grembergen	12
- van mevrouw Mieke Van Hecke (Besparingen bij een aantal grote culturele instellingen) met antwoord van minister Paul Van Grembergen	12
Regeling van de werkzaamheden	13
Aanwezig	13
Aanwezig met kennisgeving	13
Aanwezig zonder kennisgeving	13

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 25 SEPTEMBER 2002

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

- De vergadering wordt geopend om 14.17 uur.

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Algemeen maatschappelijke situatie en krachtlijnen van de begroting 2003

Bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de bespreking van de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2003.

De heer Ludo Sannen : De Septemberverklaring hanteert terecht voorzichtige parameters en een afgelijnd budgettair kader. Er is geen ruimte voor recurrent beleid. Het FFEU maakt de noodzakelijke investeringen mogelijk. Het ritme van de schuldafbouw en het stabiliteitspact worden gerespecteerd. De regering honoreert haar afspraken. Tachtig procent van het regeerakkoord staat al in de begroting. De genomen beslissingen worden uitgevoerd en er worden geen grote nieuwigheden ingevoerd. In het vierde jaar van een regeerperiode is dat de juiste houding.

De minister-president stelt een aantal evoluties vast : de economie valt terug; de werkloosheid groeit; onaanvaardbaar veel allochtonen vinden geen werk. Er is veel onzekerheid over de mondiale ontwikkelingen, die de interne ontwikkeling van Vlaanderen kunnen beïnvloeden. Door deze evoluties stijgt het angstgevoel, en gedijen het extremisme en het populisme.

In de Septemberverklaring stelt de minister-president dat hij de creatieve voorstellen van de sociale partners over werkgelegenheid zal steunen. Dat is te zwak. De regering moet een offensief werkgelegenheidsbeleid voeren. Een hoge en langdurige werkloosheid van jongeren en allochtonen hypothekeert onze samenleving en hun toekomst.

Vlaanderen is een open democratie, waarin begrip en acceptatie sleutelwoorden zijn, maar de democratische waarden moeten gehandhaafd blijven. Integratie is noodzakelijk. Dat veronderstelt godsdienstvrijheid, ook voor de islam. We moeten werk maken van een theologische opleiding in Vlaanderen, zodat er ruimte komt voor de islam maar niet voor het islamisme. Is het niet mogelijk dat de vrije scholen de islam onderwijzen zodat deze kinderen niet overgelaten worden aan soms extremistische koranscholen ?

Zorg staat centraal in de Septemberverklaring. De Vlaamse regering verbindt zich ertoe om tegen het einde van de regeerperiode de wachtlijsten voor de meest afhankelijke gehandicapten weg te werken.

De middelen uit het FFEU zullen aangewend worden voor de bouw en renovatie van rusthuizen. Bejaarden hebben immers recht op levenskwaliteit. Wij zijn verheugd dat de overheid zal optreden tegen misstanden. Er zullen ook nieuwe plaatsen komen.

Mevrouw Sonja Becq : Het is goed dat de wachtlijsten weggewerkt worden. Hoe zal men echter nieuwe wachtlijsten vermijden ? De levenskwaliteit in de rusthuizen is belangrijk, maar wordt niet bevorderd door de paniek na de verklaringen dat rusthuizen gesloten zullen worden. De middelen voor nieuwe bedden zijn beperkt, het geld is voornamelijk bedoeld voor het vernieuwen van bestaande gebouwen.

De heer Ludo Sannen : Door bestaande rusthuizen te renoveren verhoogt de kwaliteit en door nieuwe rusthuizen te bouwen zorgen we voor nieuwe plaatsen.

De Vlaamse regering moet gehandicapten en hun familie het perspectief bieden dat ze hun verwachtingen zullen kunnen realiseren. Door hun verwachtingen en behoeften duidelijk te omschrijven, kunnen we er ook beter op inspelen.

Mevrouw Sonja Becq : Minister Martens heeft als eerste wachtlijsten gebruikt als programmacorrectie. (Samenspraken)

De heer Ludo Sannen : Het systeem is vooral de laatste twee jaar verbeterd.

De zorgverzekering blijft overeind. Vlaanderen stopt jaarlijks 100 miljoen frank uit de algemene middelen in het zorgfonds. Het Vlaams Parlement houdt de zorg zo betaalbaar en vermijdt tegelijk dat de lasten ervan volledig door de jongste generatie gedragen moet worden. Daarnaast wordt een persoonlijke bijdrage gevraagd. Wij zijn voorstander van een inkomensgerelateerde bijdrage en iedereen weet ondertussen waarom toch met een forfaitaire bijdrage gewerkt wordt. We mogen echter de illusie niet wekken dat een inkomensgerelateerde bijdrage maar 2 euro zal bedragen. Zorg kost nu eenmaal geld.

Mevrouw Sonja Becq : Vorig jaar hebben we een decreet goedgekeurd waarin we bepalen dat we tijdelijk met een forfaitaire bijdrage zouden werken. Vanaf 1 januari 2003 zou de bijdrage afhankelijk zijn van het inkomen.

De heer Ludo Sannen : Een inkomensgerelateerde bijdrage botst op enkele praktische bezwaren. Het is geen eenvoudig systeem en bovendien verzet Europa zich ertegen. Op het moment dat we het bewuste decreet goedkeurden, was het al achterhaald. Daarom stel ik voor een nieuw decreet in te dienen. Voor ons moet elke verhoging voortaan inkomensgerelateerd zijn.

Het zomerakkoord wordt financieel vertaald. Door bijkomende middelen voor waterhuishouding moeten we greep krijgen op de overstromingen. Door de watertoets kunnen we vroegere fouten rechtzetten. Eén ding moet evenwel duidelijk zijn : de overstromingen in Oost-Europa waren niet het gevolg van foute investeringen. Ze zijn het gevolg van de klimaatwijziging. Pas als we ons beleid radicaal omgooien, kunnen we deze dreiging tegengaan. Ik hoop dat we de Kyoto-uitgangspunten spoedig terugvinden in het Vlaamse beleid.

We hebben er geen probleem mee dat sociale huurders de kans krijgen om hun sociale huurwoning te kopen. We mogen echter niet vergeten dat de meeste sociale huurders nooit in staat zullen zijn hun woning te kopen. Het gaat immers vooral om alleenstaanden met kinderen en een laag inkomen. Het zijn vooral tweeverdieners die een huis kunnen kopen. Deze maatregel ontslaat ons dus niet van de verplichting om het patrimonium uit te breiden.

We zijn tevreden dat er eindelijk in geld en personeel wordt voorzien voor zorgverbreding. Dat was één van de voorwaarden om het gelijkheidsdecreet goed te keuren. Wellicht gaan we nog niet ver genoeg, maar we beschouwen deze stap als een aanzet.

Iedereen lijkt het erover eens te zijn dat niet de netten, maar wel de leerlingen en de scholen centraal moeten staan in de financiering. Elke school moet voldoende middelen krijgen om behoorlijk onderwijs aan te kunnen bieden. Het komt er niet op aan de lat gelijk te leggen voor de verschillende netten, maar wel voor de verschillende scholen. We rekenen erop dat minister Vanderpoorten in haar beleidsbrief duidelijk zal uiteenzetten hoe en tegen wanneer ze dat zal realiseren.

We hebben al heel veel geïnvesteerd in ons openbaar vervoer en merken dat steeds meer mensen gebruik maken van dat openbaar vervoer, maar toch daalt het aantal auto's niet. We zijn blijkbaar niet in staat greep te krijgen op de mobiliteit en daarom moeten we radicale antwoorden zoeken.

Het verheugt ons dat we de zwarte punten dankzij bijkomende middelen zullen wegwerken, maar ik vrees dat we dat niet snel genoeg doen. Aan het huidige ritme, zullen we over vijf jaar onze doelstellingen nooit bereiken.

De heer Carl Decaluwe : Inzake mobiliteit levert Agalev dus dezelfde kritiek als wij. Wat zijn de concrete voorstellen van Agalev ? Steunt deze partij het CD&V-voorstel tot invoering van een wegvignet ? Ons voorstel kan per jaar zorgen voor vier tot vijf miljard frank extra inkomsten en dat bedrag zou voor een belangrijk deel door buitenlanders betaald worden. Zo zou de inhaalbeweging voor de verkeersveiligheid kunnen gebeuren op basis van structurele inkomsten en niet langer met middelen van het FFEU.

De heer Ludo Sannen : Deze vraag verbaast me. In de debatten die werden gehouden over het thema mobiliteit heeft de heer Malcorps bij herhaling ons standpunt verwoord. Ik zal u de verslagen hierover laten bezorgen. Het ligt niet in mijn bedoeling hier vandaag het debat van vorig jaar over te doen.

De heer Carl Decaluwe : De heer Vermeiren is er gerust op dat de regering het liberale programma ten uitvoer brengt. Ik stel echter vast dat de groene accenten in het beleid ontbreken. Dat geeft de heer Sannen impliciet toe.

De heer Ludo Sannen : We steunen de investeringen van deze regering in het openbaar vervoer, in fietspaden en in het wegwerken van gevaarlijke punten. Deze maatregelen worden niet snel genoeg geïmplementeerd, maar dat is een technisch probleem.

De heer Carl Decaluwe : De Lijn heeft een tekort van vijf tot twintig miljoen euro per jaar en dat zal door de Vlaamse regering moeten worden bijgepast. Zal Agalev de regering steunen wanneer zijn ingrepen zouden leiden tot de ondergang van De Lijn als overheidsbedrijf ?

De heer Ludo Sannen : Het is onze bedoeling De Lijn als openbaar bedrijf te handhaven, want de overheid moet volgens ons greep hebben op de organisatie van het openbaar vervoer.

Op het einde van de Septemberverklaring pakte de minister-president uit met een nieuw initiatief rond technologie. Het zou gaan om opendeurdagen en het organiseren van een meerdaags technisch symposium. Wij hebben daar geen probleem mee zolang het niet gaat om een kloon van Flanders Technology.

We hoeven de traditionele paden der technologische vernieuwing niet te verlaten. Er zijn echter nog andere mogelijkheden. Vlaanderen moet ook aantonen dat het een plaats kan veroveren op de markt van de nieuwe milieutechnieken, die een duurzame ontwikkeling kunnen garanderen. Er zijn daartoe al aanzetten geweest, die nadien zijn verloren gegaan. Denken we maar aan de windmolens van Zuid-Limburg.

Een dergelijke organisatie moet de verbinding maken tussen wat de mensen beroert, verheugt en verontrust inzake technologie. Het Vlaams Parlement kan een rol spelen opdat een technisch symposium niet zou beperkt blijven tot het ten toon spreiden van mogelijke nieuwe technieken. Het is ook nodig het debat op een bedachtzame manier te voeren.

Mijn fractie wil samen met het parlement de krachtlijnen van de Septemberverklaring omzetten in concreet beleid. Ze is bereid constructief mee te werken opdat dit een vruchtbaar politiek jaar zou worden. Er mag niet overdreven veel aandacht gaan naar de kiescampagne voor de federale verkiezingen. Met deze ingesteldheid geven we het vertrouwen aan de regering (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*).

De heer Herman Lauwers : Ik ga niet herhalen wat al gezegd is. Ik wil me beperken tot enkele thema's die ons ter harte gaan.

Vooreerst wil ik het hebben over de Vlaamse zorgverzekering. Hier werd al veel gesproken over de verhoging van de forfaitaire premie, maar ik wil benadrukken dat er daarnaast ook een uitbreiding is van de gerechtigden, evenals een vereenvoudiging van de aanvraag en een controle op de toekenning door de ziekenfondsen.

De discussie over het optrekken van de premie naar 25 euro is overtrokken. Toegegeven, een premie die gebonden is aan het inkomen, zoals inderdaad was afgesproken in het regeerakkoord, is het meest sociale systeem. Het is echter de vraag of het wel de moeite loont een complex inningssysteem op te zetten voor een bijdrage die gemiddeld 25 euro zal bedragen. Toch gaat het hier om een belangrijk debat want de kosten van dit systeem zullen mettertijd stijgen en dus ook de nood aan inkomsten.

Een premie gebonden aan het inkomen kan op twee manieren geïnd worden : een financiering op basis van de algemene middelen en een zorgopcentiem. Een financiering op basis van de algemene middelen vergt een massale interne herschikking en daarom denken we dat de financiering in de praktijk alleen mogelijk is door een zorgopcentiem, een belasting bestemd voor het zorgfonds. Dat is administratief de meest eenvoudige oplossing. De Brusselaars zijn vrij deze belasting al dan niet te betalen.

De minister-president verwijst naar een verordening van de Europese Commissie om het stelsel te herzien. De Europese Commissie gaat uit van het beginsel van de werkstaat als basis van de sociale zekerheid. De minister-president heeft daarop geantwoord dat de Vlaamse zorgverzekering niet kan beschouwd worden als een vorm van sociale zekerheid die gebaseerd is op de inkomsten uit arbeid, maar als bijstand aan personen. Het is geen werknemersverzekering. De gerechtigden zijn per definitie geen werknemers en de uitkering uit het zorgfonds staat los van het statuut dat mensen hebben gehad tijdens hun actieve leven.

Nu probeert de Franstalige gemeenschap de Vlaamse zorgverzekering aan te vechten. Ze stelt dat het hier wel degelijk gaat om een verzekeringsstelsel in de definitie van sociale zekerheid, zodat het principe van de werkstaat zou gelden.

Ik vind dat de minister-president zich in deze kwestie erg meegaand heeft opgesteld, al heeft hij wat tijd gewonnen tot januari 2004. Als we de Europese Commissie zouden volgen, dan zou dat het eigenaardige gevolg hebben dat een Vlaming die in Nederland heeft gewerkt, niet kan genieten van de zorgverzekering, terwijl een Nederlander die in Vlaanderen heeft gewerkt, dat wel kan.

In elk geval zullen we geen enkele hervorming van de financiering steunen die aanleiding kan geven tot een federalisering. Een koppeling van de financiering aan arbeid kan voor ons niet. Nu al worden de kinderbijslagen en de gezondheidszorg op federaal niveau georganiseerd om tegemoet te komen aan de verschillen in noden. De solidariteit blijft dus zeker een rol spelen.

Ik wil hier ook een lans breken voor het stedelijke beleid. De minister-president heeft gelijk als hij zegt dat de stadsvlucht daalt. Het Gemeentefonds zorgt er inderdaad voor dat residentiële gemeenten hulp bieden aan gemeenten die het op financieel gebied moeilijk hebben. Voor gemiddelde gezinnen met kinderen is er echter geen verbetering merkbaar. Alleen voor 50-plussers en voor welgestelde alleenstaanden is de situatie verbeterd. De stadsvlucht leidt tot hippe wijken met tal van culturele mogelijkheden. Echt kindvriendelijk zijn deze buurten echter niet. Nochtans zouden initiatieven in verband met lofts en met woonruimtes die boven winkelruimtes gecreëerd worden, op gezinnen met kinderen moeten gericht zijn.

Een regio zonder natuurlijke rijkdommen maar met havens moet uiteraard investeren in infrastructuur in een KMO-vriendelijk beleid, in de integratie van nieuwkomers en in onderwijs. In verband met het onderwijs moet trouwens opgemerkt worden dat onze fractie voorstander is van een leerlingenstatuut in het secundair onderwijs. In dit statuut moet participatie centraal staan en een doel op zich vormen.

Maar een overheid van een land dat niet over natuurlijke grondstoffen beschikt, moet ook in cultuur investeren. Vlaanderen mag immers geen louter economische regio worden, met een paar havens en gelegen rond een Europese hoofdstad. Vlaanderen moet daarentegen ook een cultuurregio zijn die investeert in de hervorming van het socio-culturele leven, in levenslang leren en in de in- en uitstraling van het culturele leven. Ik vraag daarom met nadruk dat een oplossing gezocht wordt om besparingen in de concertsector te vermijden.

Ik vraag dit laatste niet omdat nu toevallig een Spirit-minister bevoegd is voor deze aangelegenheid maar omdat een cultuurbeleid het serum is tegen een louter economisch, rationeel handelen. Zonder cultuur blijft Vlaanderen zeker een welvarende regio, maar men heeft het shockerende en het emotionele evenzeer nodig om een leefbare regio te blijven. Er moet dus een evenwicht gezocht worden tussen de culturele en de economische stimuli.

Minister Dirk Van Mechelen : Het budget voor cultuur is tussen 1999 en 2001 met 43,7 procent gestegen. Men ging van 269 miljoen euro naar 387 miljoen euro.

De heer Herman Lauwers : Ik betwist deze cijfers niet. Ze zijn echter een uitvoering van beslissingen die genomen werden door het parlement.

De heer Eric Van Rompuy : Vraagt u dus aan de ministerraad dat de besparingen in de culturele sector zouden tenietgedaan worden ?

De heer Herman Lauwers : Er liggen nog geen detailbedragen vast. Alleen het totale bedrag is bekend. Wij vragen aan de regering dat zij, wanneer de detailbedragen bekend zijn, nog eens onderzoekt of de besparingen echt moeten doorgedrukt worden.

Minister Paul Van Grembergen : Ik wens hier mijn verantwoordelijkheid te nemen. Binnen het kader van de begroting moet 300 miljoen euro bespaard worden. Voor 60 miljoen euro daarvan moet ik nog een oplossing zoeken.

De heer Herman Lauwers : In mijn hele betoog heb ik een aantal zaken zoals de federalisering van de ontwikkelingssamenwerking, de sociale huisvesting en de implementatie van een sociaal huis in elke gemeente onaangeroerd gelaten.

Een deel van mijn fractie zal het vertrouwen schenken aan de regering en aan de Septemberverklaring. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Chris Vandenbroeke : Ik dank de goden dat ik al 8 jaar in dit parlement zitting mag hebben. Ik kan dus al een en ander evalueren. Alleen al om formele redenen durf ik hier stellen dat dit de zwakste Septemberverklaring is van de afgelopen 8 jaar. Ik vraag me af wie de pen van de minister-president heeft vastgehouden terwijl de verklaring opgesteld werd. De tekst is op een drafje geschreven. Ik merkte maandag dat ook de minister-president zich daar niet echt lekker bij voelde.

Een SERV-nota voorspelde onlangs een begrotingstekort van 300 miljoen euro; volgens een geheime nota van minister Van Mechelen was er zelfs 600 miljoen euro te weinig; de Vlaamse regering kondigde aanvankelijk aan dat er 270 miljoen euro tekort zou zijn. En nu is er plots een overschot. Hoe verklaart de regering deze carrousel ?

Er wordt te weinig rekening gehouden met de ongunstige conjunctuur. Federaal minister Vande Lanotte heeft het Vlaamse investeringsbeleid terecht met de vinger gewezen. De cijfers spreken voor zich : de jeugdwerkloosheid is sterk gestegen. Minister Landuyt doet niets; hij wacht gewoon af. Het wantrouwen van de bevolking neem dan ook toe.

De goednieuwsshow die de regering keer op keer heeft gebracht was overtrokken. Er moet werk gemaakt worden van de problemen die de vergrijzing met zich meebrengen. De inbreng in het zorgfonds uit de algemene middelen moet worden verhoogd. Het nultarief voor het kijk- en luistergeld was een historische vergissing. We hadden de middelen goed kunnen gebruiken voor sociale voorzieningen. (*Applaus bij CD&V*)

Het is positief dat de fiscale druk wordt verminderd om de concurrentiekracht van de bedrijven te verbeteren. Er moet echter ook rekening gehouden worden met de behoefte aan verantwoorde sociale voorzieningen. De homo ludens in deze regering moet dringend plaatsruimen voor de homo faber.

De heer André Denys : N-VA kiest dus voor een lastenverlaging voor bedrijven, terwijl er niets moet gebeuren voor de burger ? De afschaffing van het kijk- en luistergeld heeft voor meer zuurstof gezorgd bij de gezinnen. U zit blijkbaar op hetzelfde spoor als CD&V. U wijst een belastingverlaging voor de burger af en kiest voor een uitgavenbeleid. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Bruno Tobback : Ik sluit me aan bij de heer Denys. De heer Vandenbroeke vertelt hier eigenlijk dat N-VA lastenverlagingen alleen maar goedkeurt als die een economisch nut hebben. Dus bedrijven moeten minder belastingen betalen, de burgers hoe meer hoe liever.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik wou duidelijk maken dat N-VA lastenverlagingen die de concurrentiekracht ten goede komen, ten volle steunt, maar dat die niet ten koste mogen gaan van de infrastructuur en de openbare voorzieningen. Vlaanderen is er de laatste jaren in geslaagd een welvaarts- en welzijnsstaat uit te bouwen, maar moet zich nu voorbereiden op het feit dat die in 2010 onder grote druk zal komen te staan. Wij bepleiten een fiscaliteit met sociale doelstellingen.

Op 11 juli was ik zo enthousiast over het Vlaams Manifest van de minister-president dat ik van plan was het boek te laten signeren. Maar uitspraken van diverse Franstalige politici deden me al snel met de voeten op de grond belanden. Zoals de heer Van Cauwenberghe zei : ze kunnen hoffelijk zeer gevaarlijk uit de hoek komen. Institutionele hervormingen moeten daarom zeer goed worden voorbereid.

Minister-president Dewael is van plan open technologiedagen te organiseren. Ik raad hem aan voorzichtig te werk te gaan en de spraaktechnologie hieruit te lichten.

Ik voorspel dat we over drie tot vier jaar in het onderwijs met immense tekorten aan kleuterleiders, onderwijzers en regenten zullen kampen. Ik vraag hiervoor de nodige financiële inspanningen. In het hoger onderwijs wordt gemord over de Bologna-hervormingen. De 'bende van 139' spreekt van je reinste improvisatie. Het gaat hier nochtans om de toekomst van Vlaanderen.

Tijdens de vorige zittingsperiode werd een groeitraject uitgetekend voor het wetenschappelijke onderzoek. Uit de nota's van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid blijkt dat dit groeipad onvoldoende is. Er is nog 100 miljoen

euro nodig om het pact van Lissabon te realiseren. We bevinden ons op een scharniermoment, maar deze regering is aan het knoeien. De homo ludens primeert, terwijl wij de homo economicus terug willen.

Minister-president Patrick Dewael : De voorzitter heeft gelijk dat het debat over de Septemberverklaring over grote politieke lijnen moet gaan, en dit op basis van de gekende budgettaire keuzes. Die zullen dan later in een ontwerp van begrotingsdecreet worden gegoten.

De huidige economische parameters komen overeen met die van het debat van vorig jaar. Toen werd opgemerkt dat de economische inzinking al merkbaar was zes maanden voor de gebeurtenissen van 11 september. De vraag werd gesteld of de vooropgestelde groeicijfers en de begroting wel realistisch waren en of de parameters niet moesten worden bijgesteld. Het antwoord van minister Van Mechelen is ook nu nog van kracht : de budgetcontrole leent zich voor eventuele bijstellingen, maar de Vlaamse begroting is orthodox en zal dat ook blijven.

Vele Europese staten dromen van een begroting zoals de onze. Voor de zesde keer op rij sluiten we de begroting af met een overschot, dat op het einde van het jaar groter is dan aanvankelijk was begroot. We werken verder aan de schuldafbouw en zullen de belofte van de halvering van de schuld daadwerkelijk kunnen nakomen. Daarnaast leggen we reserves aan voor de toekomst. Eind 2003 zal in het zorgfonds maar liefst 440 miljoen euro zitten.

En dat is niet alles. We proberen tegelijkertijd een antwoord te bieden op nieuwe maatschappelijke uitdagingen. In een land waar een burger de helft van zijn inkomen moet afgeven aan de overheid, willen we ervoor zorgen dat die burger daar zoveel mogelijk van terugkrijgt.

CD&V vertelt hier dat ze de lastenverlagingen niet zal terugschroeven, als de partij eventueel opnieuw aan de macht komt, maar zij doet dat niet van harte. En N-VA komt hier vertellen dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld een vergissing was. Maar achter deze lastenverlagingen zit wel degelijk een logica.

De achterliggende economische logica is het vertrouwen in de mensen en hun keuzes. Een andere coalitie zou dit uitgangspunt niet hanteren.

Onder meer de stijging van de werkloosheid voorspelt een economische verzwakking. Dat heb ik trouwens ook in de Septemberverklaring gezegd. De groeivoorzichten zijn echter gunstiger dan vorig jaar. In het eerste kwartaal van 2002 herstelt de export zich. Het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export stijgt nog steeds. Een eventueel Waals herstel is positief voor Vlaanderen, want dat is onze belangrijkste exportpartner. Ook de buitenlandse investeringen zijn beter dan vorig jaar. Het consumentenvertrouwen stabiliseert zich in september. De uitzendsector groeit met 1,6 procent.

Desondanks is er wel een tweede economische terugval op komst. Onze groeicijfers blijven realistisch : wij hanteren 2 procent groei en 0,4 procent wordt in een conjunctuurprovisiefonds gestort. Verschillende gezaghebbende instanties hanteren vergelijkbare groeicijfers. We zijn strikter dan andere Europese landen, zelfs nu de Europese Commissie eraan denkt om het stabiliteitspact te versoepelen om de conjuncturele tendensen te neutraliseren. Nederland heeft een begrotingstekort van 0,4 procent en kondigt draconische besparingen aan. Wij blijven echter investeren.

Door tal van factoren zal de Europese economie beter bestand zijn tegen een recessie dan de Amerikaanse. Mits we de nodige maatregelen nemen, zal ook Vlaanderen gewapend zijn. Het gaat niet op om kortetermijnmaatregelen te nemen, gebaseerd op de beursinformatie. We moeten wel de handicaps wegnemen die wegen op onze economie.

Bij gebrek aan bevoegdheden moet Vlaanderen samenwerken met de federale overheid. Zij heeft de vennootschapsbelasting verlaagd en maatregelen genomen om de loonkosten te drukken. Door toedoen van de werkgevers is de concurrentiekracht echter niet verhoogd. De loonvorming is een federale bevoegdheid. Veel hangt af van de komende loononderhandelingen.

De Vlaamse overheid kan echter wel ingrijpen in de fiscaliteit en zo het consumentenvertrouwen herstellen. Het ondernemen moet bevorderd worden door het onderwijs. Er moet ook meer ruimte komen om te ondernemen, onder meer door industrieterreinen versneld ter beschikking te stellen. Door de begroting en door het financieringsfonds is er 66 miljoen euro voor onderwijs en ontwikkeling. De overheid moet een innovatiepact sluiten met de privé-sector en

de universiteiten om de doelstellingen van Lissabon en Barcelona te realiseren.

De komende besprekingen over het risicokapitaal zijn belangrijk. Het is de bedoeling om beleggers fiscale voordelen te geven als ze geld investeren in de fondsen voor risicokapitaal voor KMO's.

We willen de toekomst voorbereiden met respect voor de doelstellingen van het pact van Vilvoorde. De regering zal jaarlijks met de sociale partners nagaan of de objectieven gerealiseerd worden.

De kritiek op het financieringsfonds kan ik maar op één manier uitleggen : we kunnen meer doen dan sommigen hoopten. Wat kan men erop tegen hebben dat we bovenop de begroting en afhankelijk van wat we overeenkomen eenmalige investeringen doen ? Vroeger kregen we immers vaak kritiek omdat we te weinig investeerden.

Tijdens de begrotingscontrole beslist de regering hoeveel in het financieringsfonds wordt gestort. Mocht ooit blijken dat we het fonds niet kunnen aanvullen zoals gewenst, zullen die bijkomende investeringen verdwijnen. Vroeger gingen we ervan uit dat het 18 jaar zou duren vooraleer we alle zwarte punten hadden weggewerkt. Dankzij het FFEU zullen we daar in vijf jaar in slagen.

Ik neem de stijgende jeugdwerkloosheid ernstig, maar men mag niet dramatiseren want nog maar anderhalf jaar geleden kloegen werkgevers erover dat ze geen werknemers meer vonden. Volgens mij is het een conjunctureel probleem. De Vlaamse regering heeft de sociale partners gevraagd om enkele oplossingen voor te stellen en tegelijk beloofde ze om voor de nodige middelen te zorgen van zodra er voorstellen zijn. Nu beweren de vakbonden dat de Vlaamse regering te weinig doet aan de jeugdwerkloosheid. Daarom roep ik de sociale partners opnieuw op om een nieuw en volwaardig Vlaams werkgelegenheidsakkoord af te sluiten. De Vlaamse regering is onder dezelfde voorwaarden bereid voor middelen te zorgen tijdens de begrotingscontrole.

In dit debat heb ik één zaak gemist. Wie kritiek heeft op onze politieke keuzes, moet een alternatief voorstellen. Het enige wat ik hier geleerd heb, is dat CD&V de Vlamingen geen lastenverlaging gunt. De Vlamingen zullen dat niet vergeten. *(Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID)*

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft gevraagd dat wij ons bij hoofdelijke stemming zouden uitspreken over de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2003.

De heer Erik Matthijs : Ik heb een stemafpraak met de heer Timmermans.

De heer Kris Van Dijck : Ik heb een stemafpraak met de heer Bossuyt.

- *De verklaring van de Vlaamse regering wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 61 stemmen tegen 49 bij 2 onthoudingen en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 60 stemmen tegen 46 bij 2 onthoudingen aangenomen.*

ACTUELE VRAGEN

Problemen rond Everberg en het opvangtekort voor jonge delinquenten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Merckx-Van Goey tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de recente problemen rond Everberg en het opvangtekort voor jonge delinquenten.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Nu de problemen in Everberg niet lijken te stoppen, wordt het duidelijk dat enkel en alleen een jeugdsanctierecht voor een grondige oplossing kan zorgen voor jonge delinquenten. Tijdens de bespreking van het samenwerkingsakkoord beloofde minister Vogels om 40 van de 50 plaatsen in Everberg in te nemen omdat de Franse Gemeenschap toch niet alle plaatsen zou

gebruiken. Na de commotie van de voorbije weken zal de Franse Gemeenschapsregering wellicht beslissen om toch haar 25 plaatsen te gebruiken. Wat zal minister Vogels doen om het tekort dat zo ontstaat weg te werken ?

Premier Verhofstadt heeft naar aanleiding van de recente commotie gedreigd om van de bijzondere jeugdzorg opnieuw een federale bevoegdheid te maken. Wat denkt minister Vogels daarover ?

Minister Vogels beloofde ook dat het jeugdsanctierecht er zou komen en dat zij als lid van de werkgroep zou wegen op de besluitvorming. Is die werkgroep al samengekomen ? Zijn er al concrete resultaten ?

Minister Mieke Vogels : Ik heb minister Maréchal van de Franse Gemeenschapsregering inderdaad een brief geschreven met de vraag of de Vlaamse Gemeenschap in Everberg 40 plaatsen mocht gebruiken. Zij heeft geantwoord dat ze haar antwoord voorlopig in beraad houdt. De Vlaamse Gemeenschap heeft ondertussen wel haar capaciteit in Everberg zoals gepland verhoogd. Na de rel tussen eerste minister Verhofstadt en de Franse Gemeenschapsregering, zal de Franse Gemeenschap wellicht beslissen om haar capaciteit in Everberg volledig te gebruiken.

Ondertussen heeft Vlaanderen voor nieuwe plaatsen gezorgd, maar als ik naar de Vlaamse bezetting in Everberg kijk, merk ik dat er daar sedert juli gemiddeld een halve jongere aanwezig is. Ofwel is het verwijsgedrag veranderd ofwel is het aantal jonge criminelen gedaald. De beslissing van de federale regering om buitenlandse jongeren uit het voormalige Oostblok die hier misdrijven plegen in opdracht van de georganiseerde misdaad, terug te sturen heeft duidelijk een enorm effect.

Misschien hebben we met het terugsturen van de criminele jongeren een duidelijk signaal gegeven en is deze vorm van criminaliteit in ons land aan het afnemen.

We moeten blijven streven naar een juiste opvang binnen de bijzondere jeugdzorg. We hebben inderdaad een aantal plaatsen in gesloten instellingen nodig. De opvang in een gesloten voorziening kan een eerste stap zijn naar reïntegratie. Ik ben het dan ook niet eens met de aanpak in Franstalig België.

In deze sector is er echter, net als in de gehandicaptensector, een ontstellend gebrek aan cijfers. Daarvan moeten we werk maken. We mogen niet zomaar ingaan op de roep naar meer gesloten plaatsen die achteraf misschien overbodig zullen blijken.

Voor het jeugdsanctierecht wacht ik op de eerste ontwerpen van de federale regering. De betrokken gemeenschapsministers zullen deze ontwerpen doornemen. Op dit ogenblik is er nog geen enkele reden tot ongerustheid, want het politieke jaar is pas begonnen. Minister Verwilghen heeft trouwens herhaaldelijk gezegd dat het jeugdsanctierecht voor hem een absolute must is.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : In Everberg is slechts één van de 25 plaatsen voor Vlaanderen bezet. Aan Franstalige kant zijn er tien jongeren. De verantwoordelijken in Everberg wensen duidelijkheid over de mogelijkheden voor een zinvol functioneren van hun instelling. Als deze buffercapaciteit overbodig is, dan moeten we verder nadenken.

Inzake het jeugdsanctierecht heeft het federale parlement zeker een belangrijke rol te spelen. Ook dit parlement beschikte over een aantal hefboomen om werk te maken van het jeugdsanctierecht, maar die heeft ze uit handen gegeven. Dat is een gemiste kans. Ik raad de minister dan ook aan om op dit terrein zelf het initiatief te nemen.

Mettertijd zal de minister het moeilijk krijgen om aan het personeel van de andere voorzieningen uit te leggen dat zij omwille van de overbezetting hard moeten werken, terwijl er in Everberg geen werk is. Er moet ook iets gedaan worden om de opvang van meisjes mogelijk te maken.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw Merckx stelde eerst dat we in Everberg de noodzakelijke capaciteit niet zouden kunnen realiseren. Nu zegt ze dat we aan het personeel van de andere instellingen niet zullen kunnen blijven uitleggen dat de instelling in Everberg leeg staat.

Ik pleit ervoor niet altijd in een paniecreactie om meer opvangmogelijkheden te vragen. Deze regering heeft al een miljard frank geïnvesteerd in bijkomende opvangmogelijkheden, ook in de gesubsidieerde sector.

De invoering van het jeugdsanctierecht zou een goede zaak zijn, maar Vlaanderen beschikt over een visie waardoor het ook kan handelen zonder dat jeugdsanctierecht. We beschikken over voldoende bevoegdheden om onze visie inzake de aanpak en de reïntegratie van deze jongeren te realiseren.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Onze reactie is gebaseerd op een motie van het Vlaams Parlement uit de voorbije regeerperiode. Hoe moeten we omgaan met jongeren die een als misdaad omschreven feit hebben gepleegd ? Het debat ten gronde over deze kwestie moet kaderen in een jeugdsanctierecht. De meerderheid heeft in deze kwestie echter de hefboomen waarover ze beschikte, prijsgegeven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Sluiting van rusthuizen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Moreau tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de sluiting van rusthuizen die niet aan de kwaliteitsvereisten voldoen.

De heer André Moreau : De minister van Welzijn wil enkele rusthuizen sluiten omdat ze niet voldoen aan de geldende wetgeving. Ik ben het daarmee volledig eens.

Kan de minister evenwel een kwaliteitsvolle opvang garanderen voor de bewoners die het rusthuis moeten verlaten ?

Minister Mieke Vogels : In Vlaanderen zijn 60.000 woongelegenheden voor bejaarden en het merendeel daarvan is van goede of zeer goede kwaliteit. Een 500-tal woongelegenheden schiet echter tekort op alle vlakken. Het management is er slecht, er is een tekort aan personeel en er heersen wantoestanden op hygiënisch vlak. De inspectie trekt er al jaren aan de alarmbel. In het verleden heeft men steeds gezegd dat deze instellingen eigenlijk moeten gesloten worden, maar dat dit in de praktijk onmogelijk was omdat men niet wist waarheen met de bewoners. De verantwoordelijken van deze voorzieningen gingen er dan ook vanuit dat de overheid het toch niet zou aandurven deze instellingen te sluiten.

De beslissing tot sluiting hebben we genomen na overleg met de koepel van de goede rusthuizen, met de VVSG en met de betrokken gemeentebesturen en OCMW's. Ze hebben me gegarandeerd dat ze me zullen helpen bij de opvang van de bejaarden. In elk geval kan ik niet tolereren dat deze wantoestanden blijven bestaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Gevolgen van het nieuwe gemeentedecreet voor de faciliteitengemeenten

De voorzitter Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren De Cock en Van Hauthem tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de gevolgen van het aangekondigde nieuwe gemeentedecreet voor de faciliteitengemeenten.

De heer Dirk De Cock : Gisteren trok een Vlaamse schepen uit een faciliteitengemeente aan de alarmbel. Het nieuwe gemeentedecreet zou er immers voor zorgen dat er in bepaalde faciliteitengemeenten geen Vlaamse schepen meer zou zijn. Dit zou voor spanning kunnen zorgen. Het gezond verstand zegt immers dat er best een Vlaamse schepen zou zijn in deze gemeenten. Hoe antwoordt de minister op deze bezorgdheid ?

De heer Joris Van Hauthem : Mijn vraag gaat in dezelfde richting. Het voorontwerp van decreet zegt dat er 441 schepenen minder zouden komen in Vlaanderen.

De VLD-schepen van Kraainem en tevens ex-partijgenoot van de minister, de heer Luc Van Biesen, berekende dat er in de faciliteitengemeenten nog één Vlaamse schepen zou overblijven. Dit zou dus een nefast gevolg zijn van een algemene regeling.

Kloppen de berekeningen ? Heeft de minister rekening gehouden met de gevolgen ? Gaat de minister een uitzondering maken voor de faciliteitengemeenten ?

Het Lambermontakkoord stipuleert immers dat de garanties voor de Franstaligen en alle elementen van de pacificatiewet van 1988 blijven bestaan en dat er wijzigingen bij de organisatie van de verkiezingen mogen doorgevoerd worden.

Dergelijke wijzigingen moeten dan echter wel voor alle gemeenten op dezelfde manier doorgevoerd worden.

Wat is de houding van de minister ?

Minister Paul Van Grembergen : De vraagstelling is concreet en volledig. In Vlaanderen zal het aantal schepenen inderdaad verminderen.

Bij het voorontwerp ben ik uitgegaan van de professionalisering en de vergoeding van de schepenen. Er kan dus wel een daling van het aantal bestuursmandaten doorgevoerd worden. Principieel heerst er hierover binnen de Vlaamse regering overeenstemming.

Ik heb inderdaad uitgerekend wat de gevolgen zouden kunnen zijn voor de faciliteitengemeenten. Men zou er immers het systeem D'Hondt en niet meer het systeem Imperiali volgen. De aanwijzing van de schepenen kan met dit laatste systeem makkelijker gebeuren.

Het Vlaams Parlement zal bij dit alles ook steeds het Vlaamse belang laten primeren. Dit Vlaamse belang zal niet geschaad worden. In functie van de faciliteitengemeenten kan er echter geen speciale regelgeving uitgewerkt worden. Ten slotte moet men pogen om de Franstaligen in het 'Vlaamse huis' onder te brengen. Dat is de ultieme doelstelling.

De uiteindelijke implementatie van dit alles moet echter in het parlement plaatsvinden.

De heer Joris Van Hauthem : Ik ben ontgoocheld over het antwoord van de minister. Hij heeft geen rekening gehouden met de gevolgen voor de faciliteitengemeenten en heeft geen simulatie gemaakt. De minister laat alles op zijn beloop en hoopt dat de Franstaligen in het 'Vlaamse huis' kunnen ondergebracht worden. Wat dit concreet betekent zullen we morgen in Straatsburg wel zien. Ik ben dan ook verbijsterd.

Minister Paul Van Grembergen : De heer Van Biesen heeft zijn berekening gemaakt op basis van het systeem-Imperiali terwijl men met het systeem-D'Hondt werkt. De berekening van de heer Van Biesen is dus niet correct.

Niets garandeert dat er steeds een Vlaamse schepen in alle faciliteitengemeenten zou zijn. De schepenen worden er immers rechtstreeks verkozen.

De strategie binnen de faciliteitengemeenten moet erop gericht zijn om alle bewoners er zich thuis te laten voelen. Men mag ze niet altijd tegen zich in het harnas jagen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Anders werken en telewerken bij Vlaamse overheidsdiensten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Declercq tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over anders werken en telewerken bij de Vlaamse overheidsdiensten.

Mevrouw Veerle Declercq : Vorige week werden een aantal beslissingen genomen in het kader van anders gaan werken. De minister wacht een grote opdracht. Hij moet, binnen een tijdsspanne van twee maanden, op zoek gaan naar gebouwen en huisvesting. Hij moet eveneens een leidraad en een kenniscel uitwerken.

Rond telewerk is er nog maar weinig resultaatgericht onderzoek gebeurd. Zo kan men nog steeds de vraag stellen of telewerk een kwalitatieve verbetering betekent voor arbeid en gezin. Telewerk kan immers geen vervanging zijn van de kinderopvang. Hoe staat het verder met de vrijwilligheid en de wettelijkheid ?

Op inhoudelijk vlak roepen al deze zaken tal van vragen op. Niettegenstaande staan we positief ten opzichte van al deze initiatieven als ze in samenspraak met de werknemers georganiseerd worden. De hoorzittingen in de commissie over dit onderwerp zijn nog niet afgerond. Zal de regering rekening houden met de besluiten van het parlement ?

Minister Paul Van Grembergen : De regering wil niet vooruitlopen op het debat in het parlement. We zullen wel degelijk rekening houden met de conclusies van de

commissie. Om een en ander niet te laten aanslepen is het echter belangrijk dat we het probleem nu al bespreken met alle actoren.

Telewerk moet op een vrijwillige basis gebeuren. Voor veel ambtenaren zijn werksfeer en sociale contacten immers zeer belangrijk.

Mevrouw Veerle Declercq : De resolutie van het Vlaams Parlement zal worden aangepast aan de conclusies van de hoorzitting. De maatregel moet ervoor zorgen dat arbeid en gezin beter met elkaar kunnen worden gecombineerd. Het moet meer zijn dan een immobiliënproject.

Minister Paul Van Grembergen : De kwaliteit van de arbeid en de levenskwaliteit van de ambtenaar zijn inderdaad mijn eerste zorg. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat de maatregel ook enkele gunstige neveneffecten zal hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Besparingen bij een aantal grote culturele instellingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Hecke tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele besparingen bij een aantal grote instellingen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Er zouden drastische besparingen plaatsvinden bij enkele grote culturele instellingen. Ik zal het politieke debat hierover uitstellen tot bij de begrotingsbesprekingen.

De geplande maatregelen getuigen niet van behoorlijk bestuur. De regering komt terug op eerder genomen beslissingen. De culturele instellingen rekenden nochtans op een status quo. Heel wat culturele instellingen hebben al verbintenissen aangegaan voor het volgende seizoen. Wanneer zullen de culturele instellingen zekerheid krijgen over de middelen waarover ze kunnen beschikken ?

Minister Paul Van Grembergen : De Vlaamse regering zal hierover nog overleg plegen.

Ik ben niet alleen begaan met cultuur, maar ik moet rekening houden met de hele begroting. Ik wil vechten voor cultuur, maar ook andere beleidsdomeinen zijn voor mij belangrijk. Het kasteel van Versailles getuigt van veel cultuur, maar kwam er ten koste van bloed, zweet en tranen. Ik mag niet alleen oog hebben voor cultuur, maar moet ook rekening houden met de middelen die nodig zijn voor verkeersveiligheid, wonen, wegen, welzijn enzovoort. Ik wil geen Lodewijk XVI zijn die enkel geïnteresseerd is in cultuur. Ik zal me ten volle inzetten voor cultuur, maar ik moet het hele Vlaamse belang beoordelen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik hoop dat cultuur niet zal beschouwd worden als een luxe-artikel dat nog wat kan krijgen als er nog geld over is. Het getuigt van onbehoorlijk bestuur om verbintenissen die reeds werden aangegaan niet na te komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 2 oktober 2002 om 10 uur en 14 uur.
(Instemming)

- De vergadering wordt gesloten om 16.58 uur.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Louis Bril, Jozef Browaeyns, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer,

Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Mathieu Boutsen, Anny De Maght-Aelbrecht, Margriet Hermans : gezondheidsredenen;
Jacques Timmermans, Christian Van Eyken : buitenslands;
Leo Peeters : ambtsverplichtingen;
Mark Van der Poorten : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Gilbert Bossuyt, Brigitte Grouwels, Rufin Grijp, Patrick Lachaert, Freddy Sarens, Johan Sauwens.

